

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo p[ri]mus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dñica. XVII. post Trini.

lexit nos. Sed heu q̄m̄lēti sunt q̄ post p̄o/
nūt ch̄m; et alias suas perdit, p̄ volupta/
tib⁹ secl⁹. O auarito fornicatores t̄c. H̄z
vñ hoc. Lerte q̄r dñi ⁊ celestia nō nisi alo/
ge ⁊ raro aspiciunt. Talib⁹ q̄nt d̄t dñs Esa.
xxix. Audite q̄ loge estis ⁊ cognoscere for/
titudine meā. Qm̄ aut terrena ⁊ corporalia
de p̄e aspiciunt yiden⁹ eis magna. Er̄ns
em in plancie nō potest bñ iudicare d̄ ter/
re q̄ntitate; sed si ad locū eminētē ascens/
dat: plen⁹ iudicabit. Jō hō q̄nto magis
est eleuat⁹ q̄ terra: terra sibi apparet ini/
nor. Vñ dicit astrologi q̄ si hō poss̄t asce/
dere ad spherā lune: terra sibi appareret
q̄m̄ibil. Sp̄ualiter: H̄ies terrena dili/
gētes illa iudicat magna. Vide sermone
tertio de Ascensiōne dñi.

Ecūd⁹ arti. In p̄ced. t̄c. In isto di/
scendū de tertia q̄ est p̄sidatio desi/
derāde suscitatiōis: q̄r dixit dñs mortuo.
Adolescēs tibi dico: surge. Et resedit qui
erat mortu⁹ ⁊ cepit loq̄ t̄c. Vbi tria desi/
gnant c̄ma petorū viuificationē.
Primo saluatoris amorosa excitatio.
Scđo petoris p̄tuosa resurrectio.
Tertio redēptori glōiosa magnificatio
Primo saluatoris t̄c. q̄ vice excitat mor/
tu⁹ i p̄ctis. Vñ ⁊ petori d̄ Eph. v. Sur/
ge q̄ dormis ⁊ exurge a mortuis. Petorat
sic reuocat⁹ d̄r adolescēs: q̄r nōdum est in
p̄ctis inueterat⁹: sed ad bonū p̄ueribilis
Scđo petoris resurrectio: resedit q̄
erat mortu⁹. i. surgēs sedit in loculo in q̄
p̄us iacebat. In q̄ signaf̄ q̄liter petor audi/
ens inspirationē ⁊ vocē dei resurgit. Jō.
.v. Glorit hora et nūc ē q̄i mortui audierit
voce filij dei: ⁊ q̄ audierit viuet. Sunt autē
tria signa suscitatiōis sp̄ualis q̄ tagun⁹ in
hoc q̄ resedit: ⁊ cepit loq̄: er̄ dedit illū ma/
tri sue. Residet enī hō ⁊ restit⁹ a petō p̄ co/
tritionē. Incipit loq̄ p̄ fessiōez. Reddit
m̄fī sue ecclie p̄ satisfactiōez: p̄ quā restitu/
itur cōioni fidelium. **T**ertio ponit ch̄risti
magnificatio: q̄r accepit oēs timor ⁊ mag/
nificabat deū d̄i. q̄r p̄pha magn⁹ surrexie
in nobis: ⁊ qr̄ de⁹ visitauit plebē suā. In
uasit q̄ p̄e eos timor reuerētial: admiran/
tes de potētia ⁊ bontate dñi: ⁊ magnifica/
bant t̄c. In q̄ signaf̄ q̄ ex hoc p̄cipue timē/
dus: honorād⁹: ⁊ laudādus est deus: q̄a
petores ad vitā susciitat. Jō dicebat p̄c.

Bñdic aia mea dñm: et oia q̄ intra mes/
se, sequit: Qui p̄petiat oib⁹ iniq̄atib⁹ tuis
qui sanat t̄c. Multa ḡ est in nobis gaudi⁹
materia: qm̄ si volum⁹ penitere: paratus
est de⁹ aias p̄ras susciitate. Exemplū in
brō Matthēo: zacheo: magdalena: petro
t̄c. Ezech. xvii. Si impi⁹ p̄niaz egerit t̄c
vita vinet.

Esti⁹ artic⁹. Applica q̄d habet feria
vñ. ante dñicam in passione.

Dominica. xvij. Sermo p̄mus.

Icet fabba
to curare. Luc. xiiij. Obsecro
vos ego vinct⁹ in dñō: ut di/
gne ambuletis vocatione q̄ vocari estis.
Ephe. iiiij. In verbis thematis sat⁹ notaſ
q̄ si curari volum⁹ a morbo peti: oportet
a petō q̄escere. Iuxta illō Esa. j. Quiesciſ
te agite puerse. Jō debem⁹ sp̄ esse in lab⁹
dato. i. in reche. Et hoc marie necessariuz
est ch̄ianis q̄ in ch̄o quiescere dñt. et sic
in sua vocatione ambulare de virtute in p̄y/
tutez. Ad q̄d hortat Paul⁹ di. Obsecro
vos. Ambiſ sunt tria notaſda.

Primū exhortatiōis benignitas: Ob. v
Scđm exhortantiſ charitas: ego vin.
Tertiū exhortatiōis p̄itas: (in dñō.
ut digne ambuletis t̄c.

De p̄mo Sen. Gnosus est anim⁹ hois
facili⁹ ducis q̄ trahat. Jō d̄ apls: Obsecro
vos: rō: p̄cipio. De scđo. ij. Lc. j. Si
ue tribulamur p̄ vīa exhortatiōe ⁊ salute
De tertio. j. Theb. q. Ambuletis digae
deo q̄ vocauit vos.

Licit t̄c.
Primus ar. An ois morbi peti sit ca/
rabū. Vide fer. ij. post p̄mā do. xl.
Secund⁹ ar. In euāgelio oñdit se dñs
vez medicinā dōdo triplicē medicinā
Prima est curatiua
Scđa est p̄seruatiua.
Tertia est roboratiua.

Prima est q̄ oñdit in curatiōe hydropici.
Dñ ei faciebat circa corpora signū erat eoz
q̄ facienda sūt circa aias: q̄z est sanitas solit
cite p̄curāda. Nā vt d̄t saluator Dñ. xvij
Quid p̄dest hoī si mū. v. lu. t̄c. aut quā da/
bit hō p̄mu. t̄c. In curatiōe aut̄ hydropi/
ci oñdit triplex instructio pertinens ad eis

rationem anime

Prima est localis.

Secunda est corporalis.

Tertia est modalis.

Prima igitur etiam vici sumit ex predictione loci, quod erat hydropticus ille in domo a iesu. In quo docemur quod aia peccatrix curari voluntate esse in domo, intra se recollecta. Isa. xlv. Redite quarticatores ad cor. Et sed huiusmodi cora deo presentare per affectum. Joel. viii. Louertini ad dominum deum vestrum. Et sic ad dominum querens omnes suas recognoscere: et misericordia eorum cogitando sue curationis difficultatem: quod nota per hydropsium quod vix aut minus curat. Et talis est morbus peccati. Ps. Loge a peccatis salvo. Et hoc plegat ringit: quod peccator medicinam, per pannam abdimitur. Signat autem hydropticus tria genera peccatorum. Primum est superbia: eo quod in hydroptico est turgescens inflatio. Tunc et coram phariseis superbis curauit dominus hydropticus corporaliter: ut exemplo illo disceret cura spiritus, aliter: ut regit Gregorius in moralibus. Secundum est luxuria. Beda. Hydropticus propter ei que sunt fluxus carnali voluntatibus exuberans aggravatur. Hydropticus enim morbus ab aquo humore vocabulum trahit. Tertium est avaritia. Augustinus de cordia euangelicus. Hydropticus quanto pluie abundant humore inordinato: et quanto plus bibit: tanto pluie sitit. Sic avarus quanto copiosior diuinitus: tanto eas ardenter occupat. Secunda est instructio spiritualis quod sumit et predictio ipsius: quod sabbato curatur est per quod signat reges a peccato. Her. Si vis verus penitentes esse: cessa a peccato. In hoc etiam signat quod in sabbato celestis operis occasione infirmitates curantur. Tertia est instructio modalis: quod sumit ex modo curandi: quod iesus apprehensum sanavit eum ac dimisit. Theo. Propter quod non habet spernit dominus ne phariseos scandalizaretur: sed ut bene faciat regem. Docet enim nos cum magna resultat utilitas non curare si stulti scandalizentur. Spurious autem apprehensus per eum a domino quod dicitur fiducia. ps. In domino speramus non infirmabimur. Sanatus cum sibi infunditur gratia. Rom. iii. Justificati: et a peccato curati gratis per gratiam ipsius. Dimicetur autem abire cum libera et diabolice fuitus mensura. Lu. vii. Glade in pace et Rom. vi. Liberati a peccato: seruitur autem facti deo. Quod de sidera est hec libertas: et non turpis opposita.

sita servitus. Exemplum his applicatur voluntarius de Diogene. Vide fer. v. p. 7. j. do. xl.

Tertiarum. Aud. 7c. Notate tamen quod sunt

Aliquod morbi naturales incurabiles. Non enim est in medicina: ut eger sp. reuelef: quod quod vicium est materie: non artificis. scilicet ad legem aequaliam. Si seruitus. Si calicem. Et extra de locato et producto. Propterea. Et. xliii. di. Ephesius. Audite. Si quis morbo cuius materia morbi nec digeri poterit euacuari: talis est incurabilis. Spurious: Peccator nisi per contritionem digerat morbum suum: et confessio onus ac bonum positum expellat: talis est spiritu ritualiter incurabilis. Luce. xiiii. Nullus per tentia egerit: omnes silentib[us] gibitatis.

Dñica. xvij. post Trinitati. Sermo. q.

L. Tercet sabbatum

to. 7c. Unus corpus et unus spiritus. Ephes. vi. Si cura spiritualis volumen necessaria nobis est unitas charitatis: ut vici simus qui unum corpus. Unde notandum quod inter membra eiusdem corporis est triplex naturalis benignitas: per quam signat triplex benignitas: quod inter nos voluntaria esse dicitur. Prima est benignitas mutua remissionis sine vindicatione. Ro. xiiij. Nulli malum per malo reddetur. Deus. xxxij. Dea est misericordia: et ego retribuam. Neque ei unum membra quod de alio vindicta sit forte ipsum leserit. Secunda est benignitas mutua reputacionis sine emulacione. Unde ei membra reputat sibi factum quod alteri sit. Unde si pes leditus de tur me levavi. Nec unum membra altius inuidet: sed potius gaudent et prodolent: Sic deus in membra ecclesie. Unde et caput nostre de chiesa Act. ix. Saulus saulus: quod me precepit cum tamen non precepit eum in proprio gessone: sed in membris. Unde. j. Cor. xij. Si quod patitur unus membra: patiuntur et alia membra. Unde et Gregorius. In tanto quod sanctior est: unum quanto proficet sentit dolores alienos. Tertia est benignitas mutua supplicationis sine despectu. Unde enim membrum non despiciat aliud. Sic nec quodlibet dicitur aut nobilior: deus despicer inferiorum. Namque quod sunt hic inferiores: sepe in aspectu dei sunt pores. j. Cor. xij. Que putamus? igitur membra corporis esse his abundantiorum honorum circumdam. Deus